

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 314.

80de Møde.

Onsdagen den 22de Mai.

(Forts.)

Ordføreren: Jeg anseer det saameget mere nødvendigt at gjøre opmærksom paa Amortisationens Bigtighed, naar der reises Tvivl derimod fra den Kant, hvor man maa vente, at de rigtigste Anskuelser med Hensyn til disse Materier blive udtalte. Jeg kan ikke negte, at jeg anseer Amortisationen for at være høist vigtig for disse Instituter, og det i en dobbelt Henseende, for det Første fordi jeg troer, at hvorledes man end fastsætter Reglerne for Taxationen, er det af yderste Bigtighed, at man har en Bestemmelse om Amortisation, fordi man derved saa at sige aarlig formindsker sin Risiko og retter de Feil, som man kunde have begaaet paa Grund af en mindre rigtig Taxation; dernæst kan man heller ikke negte, at Taxationen, hvor rigtig den end kan være, kun gjælder for det nærværende Dieblit, og at ikke blot Lidsomstandighederne i høj Grad kunde forringe den Værdi, som man i det Dieblit, da man gjorde Ublaandet, ansaar betryggende nok, men at ogsaa vedkommende Eier kan lade Pantet forringes saaledes i Værdi, lade det forfalde i den Grad, at virkelig Risicoen voxer, uden at det dog skeer i et saadant Omfang, at man derfor er berettiget til at stride frem mod ham som den, der ikke opfyldte sin Forpligtelse mod Foreningen. Men foruden at Amortisationen er meget vigtig af denne Grund, anseer jeg den for at være ligesaa vigtig af en ganske anden; naar nemlig et Amortisationsfond finder Sted, kommer et saadant Institut i Besiddelse af Midler, hvorved det kan sikke de af det udstedte Obligationer eller Gjældsforfrivninger en stadig Cours. Naar der paa Markedet indtræder Noget, som gjør, at disse Instituters Papirer falde, har man Midler ihænde, naar man har

Amortisation, til selv at opkjøbe disse Papirer; man modarbejder deres Synken, man skaffer dem en stadig Cours. Dette har man paa ingen Maade, naar man indskrænker sig til blot at forlange den sædvanlige Rente og en saadan Forhøielse af denne, som er nødvendig for at dække de egentlige Administrations- og Omkostninger. Jeg vilde derfor tillade mig at spørge den ærede 2den Rigsdagsmand for København (Broberg), som mener, at man ikke skal binde disse Instituter til Amortisation, hvad han da vilde gjøre i saadanne Tilfælde, hvor man leed et øieblikkeligt Tab, og naar man ikke gjennem denne pCt. for Amortisationen lettere kunde danne en Reservefond, eller hvad han vilde gjøre, naar disse Creditsforeningers Papirer øieblikkelig dalede, om han da vilde overlade det til Tiden at rette det, eller om han ikke vilde beklage, naar han var i Bestyrelsen, at man ikke havde et saadant Fond, hvorved man kunde sikke saadanne Papirers Credit og Cours.

Føenger: Jeg skal tage mig den Frihed at gjøre nogle Bemærkninger til denne Paragraph, vedrørende enkelte Punkter deri; og først vil jeg da tillade mig at slutte mig til hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand fra Thisted (C. A. Hansen), og til dennes subsidiaire Endringsforslag, idet jeg ligesom han, anseer det for hensigtsmæssigt, at der i den Henseende gives en noget større Frihed end Udkastet har foreslaaet. Dernæst vil jeg tillade mig at henvende et Spørgsmaal til den ærede Ordfører angaaende nogle Bestemmelser i § 4 b, med Hensyn til hvilke det forekommer mig, at det kunde være ønskeligt at vide, hvormeget der var tilstrevet ved Udvalgets Forslag eller hvorvidt man kunde tænke paa ved 3die Læsning at bringe en Forandring ind deri. Dette Afslutt af Paragraphen begynder nemlig med den Sætning: At ingen Grundeier antages som Interessent for en større Sum end $\frac{3}{5}$ af den